

over, hvor meget den Lømmertold, som foreslaas i Lovforslaget, vil betyde for Opgjørelsen af et helt Hus, men jeg tror, at naar man opgjør Beregningen, vil det blive et meget lille, ja saa lille Tal, at man vistnok fra de fleste Sider vil erkjende, at det ikke faar Nogetsomhelst at betyde for Bygmesteren eller den, der lader Huset opføre, og her ved Bygningstømret er Tale om en Vare, som bruges kun eengang, ialfsald kun eengang i en Mandes Levetid, og ikke en Vare, der er til dagligt Forbrug.

Jeg kan forsikre det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger) om, at det ikke var forsettligt, at jeg, da jeg citerede nogle Ord af den Betænkning, der blev afgiven af Landssthingsudvalget den 28de Marts 1874, saa ikke medtog Begyndelsen af den citerede Sætning. Det var en ren Tilfældighed, hidrørende egentlig fra, at disse Ord have gjort et saadant Indtryk paa mig, at de længe i mit Exemplar have været forsynede med særligt Mærke, en særlig Understregning, som derimod ikke har strakt sig til selve Indledningen af Sætningen, som jeg maa tilstaa, at jeg kun har betragtet som værende uden reel Betydning. Jeg skal forklare, hvorfor jeg ikke har anset denne Indledning til Sætningen som havende nogen reel Betydning, da det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds synes at lægge særdeles Vægt paa dette Punkt. Selve Sætningen har jeg ordret oplæst eengang. Det, jeg har undladt at oplæse og citere, er Indledningen, lydende saaledes: „Flertallet deler aldeles den Opfattelse, som Regjeringen“, saa kommer Sætningen: „at det vilde være urigtigt at lade de indirekte Afgifter paa Forbrug og Produktion undergaa nogen Formindskelse af nogen alvorlig finansiel Betydning“. Naar man saa vil spørge om, hvad er da det, som dette Flertal anser for at have en alvorligere finansiel Betydning, ja, saa er det dog aabenbart den $1\frac{1}{2}$ Million, som den ærede Finansminister foreslog skulde stryges, idet dette Udvalg kun vilde gaa til Halvdelen af, hvad Ministeren havde foreslaaet. Jeg tror, at i Virkeligheden var der, som af mig angivet, en væsentlig Uoverensstemmelse mellem Ministeren og Udvalgets Flertal. Den var større endnu ligeoverfor et af Mindretallene i Udvalget. Sa, det er givet, den var endnu større ligeoverfor et Mindretal i Udvalget; men det er virkelig ikke dette Mindretal, jeg har citeret. Jeg har kun citeret Flertallet. Det er jo klart nok, at det ikke er en Tilfældighed, at Udvalgets Flertal kun kom i sin Indstilling til omtrent den halve Reduktion, sammenlignet med Ministerens Forslag. Det kan ikke være nogen Tilfældighed, thi Udvalget var virkelig omhyggeligt nok for at undersøge Positioner, hvor Nedsættelser vare ønskelige. Udvalgets Flertal opdagede ikke saa saadanne Positioner udenfor Regjeringsforslaget, som det ønskede nedsat og det i betydeligt Maal. Jeg kunde nævne en hel Række, som Lømmertolden, Nedsættelse paa Kaffe osv., og Udvalget fandt det nødvendigt for dog at bringe

en efter dets Mening forsvarlig Balance tilveie at bringe Afgifter i Forslag, som slet ikke vare foreslaaede af Regjeringen, som Tillæg i Brændevinsbeskatningen. Jeg tror altsaa ikke paa nogen Maade, at det kan betragtes som en Tilfældighed, at Udvalgets Ønske om en Reduktion, som vare meget levende, kun førte til en Nedsættelse af ca. 400,000 Rd., 800,000 Kr., istedetfor de af Ministeren foreslaaede ca. $1\frac{1}{2}$ Million. Det var ikke en Tilfældighed; det var efter en nøie og moden Overveielse, og jeg tror altsaa, at man med Nøie kan sige, at Grunden for, hvad Udvalgets Flertal ansaa for at være en Formindskelse, der ikke havde en alvorlig finansiel Betydning, var den, der fandt sit Udtryk i Udvalgets Flertals Forslag. Den faktiske Uoverensstemmelse var der altsaa, deri har jeg ikke feilet. Hvorledes der, trods dette, kan være denne tilsyneladende eller fuldeste Uoverensstemmelse paa et saa vigtigt Punkt, som man maatte slutte af Indledningen til de af mig citerede Ord, nemlig af Flertallets deler aldeles den Opfattelse hos Regjeringen, at det vilde være urigtigt osv., er det ikke min Sag at forklare. Det hender jo isørigt jævnlige, at man staa som tilsyneladende enig i Hovedsagen, men at der saa er et „Men“, som, naar man lægger ret Mærke til det, egentligt betegner, at den tilsyneladende Enighed er en grundig Uoverensstemmelse. Det turde maaste ogsaa i dette Tilfælde være Forklaringen; jeg kan ikke angive det, da jeg ikke havde den Gæde at være Medlem af Udvalget. Jeg ved ikke hvorledes, den er kommen tilstede, men det, jeg har holdt mig til, er denne uforbeholdne Udtalelse fra det daværende Udvalgs Flertals Side, at der ikke maa finde nogen Reduktion Sted i de indirekte Afgifter af nogen alvorlig finansiel Betydning, og at dette Udvalgs Flertal ansaa ca. 800,000 Kr. for at være Grænsen, til hvilken der forsvarlig kunde gaaes, og at det derigjennem faktisk var i Uoverensstemmelse med det forelagte Regjeringsforslag. Dersom jeg havde været opmærksom ved Citatet paa denne Indledning til Sætningen, vilde jeg have udtrykt den samme Tanke, saaledes at den ikke lod sig angribe, saaledes som den, fremstillet af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger) blev angreben, idet han gjorde gjældende, at jeg altsaa ikke af dette Citat var berettiget til at slutte saaledes, at paa den Tid, det Svar blev givet af Flertallet i dette Thing til Ministeren, fandtes det ikke forsvarligt, at gjøre nogen væsentlig Reduktion i Indtægterne. Jeg ser ikke, at der i Realiteten er sagt Andet og Mere, end hvad der er fuldt forsvarligt, idet jeg ikke ser rettere, end at Udvalgets Flertals Udtalelse om, at der ikke maatte finde nogen Nedsættelse af alvorlig finansiel Betydning Sted, en Udtalelse, der var spjttet af selve Udvalgsflertallets Indstilling til Forslag, ikke er væsentlig afvigende fra det Udtryk, jeg brugte: en væsentlig Reduktion af